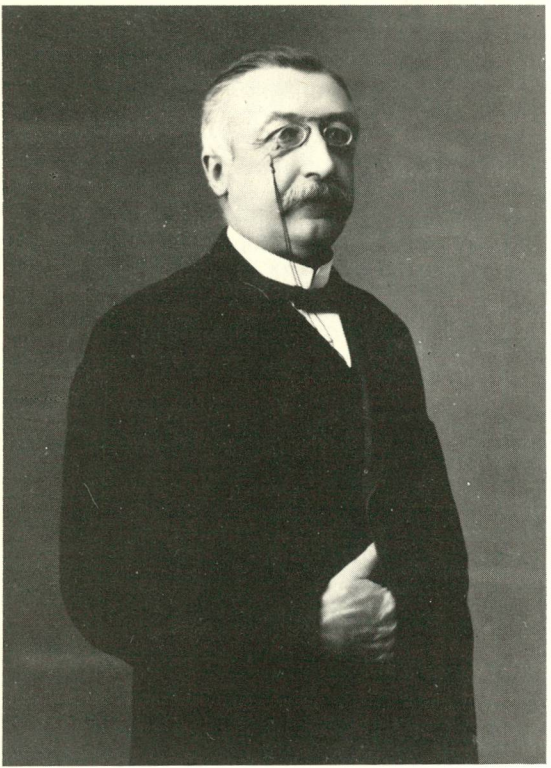

ROLIN-JAEQUEMYNS, Gustave, rechtsgeleerde, advocaat, liberaal politicus (Gent 31 januari 1835 - Brussel 9 januari 1902).

Hij werd na studie aan de Gentse Rijksuniversiteit doctor in de rechten en in de politieke en admini-

stratieve wetenschappen. Als advocaat was hij werkzaam te Gent, tot hij in 1869 als mede-oprichter optrad van de *Revue de droit international et de législation comparée*, die hij zijn leven lang, met uitzondering van de jaren toen hij minister was, bleef leiden. In 1873 werd hij medestichter van het *Institut de droit international*. Van 1878 tot '86 was hij liberaal volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Gent en van 1878 tot '84 minister van Binnenlandse Zaken in het zeer strijdlustige kabinet van Frère-Orban (Schoolstrijd). In 1891 zorgde Rolin-Jaequemyns voor een verrassing, toen hij na een ontmoeting met prins Damrong, Siamees minister van Binnenlandse Zaken, naar Bangkok uitweek en er van september 1892 af, met de titel van general adviser, de ziel werd van talloze hervormingen, vooral op institutioneel vlak. In 1901 keerde Rolin-Jaequemyns naar België terug, zonder zijn taak van raadgever voor Siam helemaal op te geven.

Als jong advocaat te Gent behoorde Rolin-Jaequemyns in de jaren zestig, met Julius Vuylsteke en de advocaat Karel van Acker, tot de zeer actieve voorvechters van de V.B. Zo was hij met August de Maere en J. Vuylsteke betrokken bij het plan om Multatuli naar Gent te krijgen en hem er hoofdredacteur te maken van een strijdblad in dienst van een Vlaamsgezinde politiek op Groot-Nederlandse leest; Rolin-Jaequemyns zou daarbij de geldschieter zijn. Nog in de jaren zestig vindt men hem te Gent met Tony Bergmann en Emmanuel Hiel in de liberale afdeling van het Vlaamsch Verbond en bij de stichting op 3 juni 1866 van een zelfstandige Vlaamse liberale bond, ditmaal in gezelschap van de vurige Julius de Geyter en J. Vuylsteke. Al dezen waren het erover eens, dat er voor de volkszaak niets meer te verwachten was van samenwerking met de katholieken. In hun

manifest was er sprake van twee vijanden voor Vlaanderen : klerikalisme en verfransing.

Rolins naam blijft ook verbonden met de geschiedenis der Nederlandse Congressen. In het bestuur van het IXde Congres (1867) vindt men hem in het Comité als een der ondervoorzitters naast voorzitter A. de Maere, eveneens liberaal, wat niet alleen het liberale overwicht in het bestuur, maar ook de stevige liberale positie in de V.B. illustreert. Op het congres van 1867 kon Rolin-Jaequemyns Multatuli als spreker krijgen, en men hoopte toen van deze mogelijk de leider der V.B. te maken. Op het Xde Nederlandsch Congres (1868) stelde Rolin-Jaequemyns, in het spoor van De Maere, voor de besprekingen ook tot maatschappelijke vraagstukken uit te breiden, wat tot een felle polemiek leidde. Toen 't Zal wel Gaan in maart 1873 zijn 21-jarig bestaan vierde, werd dit feest medegepatroneerd door Rolin-Jaequemyns. Als Vlaamsgezind kamerlid echter bleef hij de gevangene van de weinig flamingantische liberale partij.

LITERATUUR : E. Nys, *G. Rolin-Jaequemyns*, in *Annales de l'Académie royale de Belgique* (1910, p. 53-88); - M. Walraet, *Rolin-Jaequemyns (Gustave, Henri, Ange, Hippolyte)*, in *Biographie Nationale*, XXIX (1957, kol. 803-809); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse gedachte*, III (1964); - R. de Schryver, *Gentenaars in de Wetstraat*, in *Veertig jaren Belgische politiek. Liber Amicorum August de Schryver* (1968, p. 336-340).

REGINALD DE SCHRYVER